
[2019-36-RE](#)

CAUSA 2019-36-RE

(Campos Tomás c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 219-2019. Recurs d'empara

Aute del 17 de juny del 2019

BOPA núm. 59, del 3 de juliol del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 30 d'abril del 2019, per la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 9 d'abril del 2019, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut i del dret d'accés a la jurisdicció, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que declari la nul·litat de la resolució impugnada amb retroacció de les actuacions per tal que la Sala Penal acordi l'execució de la sentència del Tribunal Constitucional recaiguda en la causa 2018-63-RE, i n'efectuï el control;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 15 de març del 2019, el Tribunal Constitucional va dictar una sentència en què estimava el recurs d'empara 2018-63-RE interposat per la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás; declarava que s'havien vulnerat els seus drets a la intimitat i al secret de les comunicacions; anul·lava l'aute del 24 d'agost del 2018, dictat per la Batllia de Guàrdia, i, la sentència del 26 de novembre del mateix any, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, dictats en el marc del procediment urgent i preferent; i declarava que les intervencions telefòniques practicades només podien ser tingudes en compte en el procediment tramitat al Regne d'Espanya, en el qual van ser acordades i, per tant, que no podien ser incorporades a cap altre

procediment i, en haver-ho estat, procedia la seva retirada del procediment seguit a Andorra. Així mateix, acordava no efectuar una especial condemna en costes.

1.2. La representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás va sol·licitar a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia l'execució de la sentència constitucional esmentada.

1.3. El 9 d'abril del 2019, la Sala Penal va dictar un aute en què acordava no admetre a tràmit aquest escrit per tal com considerava que no era competent a aquest efecte.

1.4. El 15 d'abril del 2019, la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás va presentar davant el Tribunal Constitucional un escrit informant de l'aute esmentat i sol·licitant a aquest Tribunal que ordenés l'execució a l'òrgan competent que, segons el seu parer, era el Tribunal Superior de Justícia, o que, subsidiàriament, procedís ell mateix a executar i a controlar el correcte compliment de la seva pròpia sentència.

1.5. El 30 d'abril del 2019, la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 9 d'abril del 2019, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut i del dret d'accés a la jurisdicció, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.6. El 14 de maig del 2019, el Tribunal Constitucional va dictar un aute en què acordava inadmetre l'escrit presentat el 15 d'abril del 2019.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- El recurrent manifesta que no pot sol·licitar l'execució de la sentència constitucional davant el Tribunal de Corts, atès que no és part en la causa en què es van incorporar les escoltes telefòniques i que correspon al Tribunal Superior de Justícia efectuar i controlar la correcta execució de la sentència esmentada.

- Destaca que no seria la primera vegada que el Tribunal Superior de Justícia ha d'executar una sentència del Tribunal Constitucional recaiguda després del preceptiu procediment urgent i preferent -en aquell cas, per la vulneració del dret al secret professional d'un periodista, veg. les causes 2009-9-RE i 2007-24-RE. Aleshores, la Sala Penal va procedir a executar la sentència constitucional recol·lectant, mitjançant oficis i requeriments, totes aquelles dades que afectaven el dret a la intimitat i al secret de les comunicacions i al secret professional del recurrent, procedint al seu inventari, el qual es va donar a conèixer a l'afectat i, posteriorment, acordant la destrucció d'aquestes dades.

- Cita l'article 92.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que disposa que l'estimació total del recurs d'empara suposa, entre d'altres, l'anul·lació de la resolució objecte de recurs i de tots els seus efectes.

- Considera que la Sala Penal ha de controlar l'execució de la sentència constitucional per tal que ell mateix pugui ser part en aquest control. Considera que el procediment urgent i preferent garanteix els drets fonamentals i, per consegüent, el tribunal davant el qual s'ha plantejat la qüestió ha de resoldre la seva execució.

- Considera igualment, que la inexecució de la sentència constitucional, així com la manca de control en la seva execució, vulneren el seu dret a un procés degut, ja que altrament la sentència esmentada esdevé merament declarativa, perdent els efectes que hauria de produir i privant-lo de la restitució dels seus drets vulnerats.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que declari la nul·litat de la resolució impugnada amb retroacció de les actuacions per tal que la Sala Penal acordi l'execució de la sentència del Tribunal Constitucional recaiguda en la causa 2018-63-RE, i que n'efectuï el control.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal transcriu l'article 56 de la Llei qualificada de la Justícia que disposa que "1. *El Tribunal Superior d'Andorra constitueix la més alta instància de l'organització judicial del Principat. 2. És competent per jutjar tots els recursos interposats contra les resolucions judicials adoptades en primera instància per la Batllia en matèria civil i administrativa amb els límits fixats per les lleis, i en matèria penal pel Tribunal de Corts, i també per resoldre els recursos formulats contra les resolucions dictades pels batlles d'instrucció en fase d'execució de les ordenances penals. Té també competència per examinar d'acord amb les lleis de procediment els recursos de revisió interposats contra les seves pròpies resolucions, i per resoldre els judicis de revisió en els casos que estableix l'article 19 bis*".

- Per consegüent, la Sala Penal conclou que no pot admetre l'escrit de la part demandant, perquè l'execució de sentències no pot encabir-se en els supòsits establerts a la Llei qualificada de la Justícia, sense perjudici que aquesta pretensió, si així es considera oportú, sigui reproduïda davant el tribunal que en dret correspongui.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'auto del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE, o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En aquesta causa, la qüestió que aquest Tribunal Constitucional ha de resoldre és la de saber si pot identificar *expressis verbis* la jurisdicció ordinària competent per tal que una de les seves pròpies decisions sigui degudament executada.

3.5. En aquest cas, les normes que regulen el funcionament i la competència del Tribunal Constitucional no li donen cap potestat per assegurar, *propio motu*, l'execució de les seves pròpies resolucions.

3.6. Per consegüent, pertany a l'àmbit de la responsabilitat de les jurisdiccions ordinàries assegurar una bona execució de les decisions del Tribunal Constitucional. I cal destacar que d'allò que es tracta és de la primacia de la Constitució d'Andorra que aquest Tribunal té el mandat de fer respectar.

3.7. Si cap jurisdicció ordinària es considera competent per executar la decisió esmentada del Tribunal Constitucional, es podria vulnerar manifestament la Constitució. No respectar una sentència constitucional equival a desobeir la Constitució, així com al poder constituent que va atorgar el mandat de garantir la primacia de la Constitució al Tribunal Constitucional.

3.8. En aquest cas, correspon a la jurisdicció ordinària, conforme a les mesures d'execució de les resolucions judicials, executar la decisió constitucional, és a dir, a l'òrgan de primera instància que va conèixer la causa.

3.9. Per ara, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2019-36-RE presentat per la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás contra l'aute del 9 d'abril del 2019, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de juny del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat